

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus v[er]sitatibus christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Cap[itulum] primu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

De elemosyna:

omnes qui p vita eterna diuntur
nisi ieiunis corpus afflidunt:
mox ut e carne migrauerit ad
eterne sacrorum coniuicia per-
ducuntur.

Liber tertius decimi:
de elemosyna. I Cap primū.

Contra loco de elemosyna que et ipsa de tribus
nre materie pribus una
posita est: breui quodā cōpen-
dio disseram. De qua ista con-
siderari oportet: qd ipsa sit: qd
spēs elemosyne: qd cōperat ele-
mosynā facienti: quid ex ipso so-
leat puenire. ¶ Elemosyna gre-
ca vōce latina misericordia di-
ci solet. Misericordia autē hoīs du-
plex est: altera erga seipm: alte-
ra hō in primū. Nō potuit ad-
di erga deum: qz deus omniū
quidē misereb: et ipse cuiusquā
misericordia nō eger. Misereb
ergo quis sibi p̄duob̄ mōis:
de malis resipiscendo: et in bo-
nis pseuerando. Resipiscendo
de malis/ quibz presentibz ne-
cessario damnareb: pseuerādo
in bonis/ quibz absentibz nul-
laten saluareb. Fili inquit mi-
serere anime tue placens dō. i.
relinquens mala et faciens bo-
na: quo p̄trungz placere deo
non est ambiguū. ¶ Proximo
autē miseremur pluribz modis:
videlicet cōpassioe: orōne: cor-
rectione: consilio: auxilio: bene-
ficio. ¶ Cōpassione miseremur
proximo: quādo vel eius peccaq-

Fo. lxxij

tis vel eruminis misericorditer
cōsolemus. Peccatis absalon 2. Regi. 15
filij sui cōsolebat dāvid/ cū il-
le patrē psequeret: erumnis ve-
ro/ cum ipse miserabilē ei mor-
tem lamentaret. ¶ Oratione si
militer miserebimur primo duo
bus modis: cum vel p peccatis
eius v̄l miserijs deum orando
humilis imploram. Pro pec-
catis proximop̄ orabat stepha Act. 7
nus/ cum pro se lapidantibus
imploraret: Pro miserijs autē
paul⁹/ cum iuuenē eutichū mi-
sera sorte peremptū orando su-
scitaret. ¶ Correctione qz mise-
remur proximo diuob̄ modis:
cum vel eum de factis iam ima-
lis increpantes corripim⁹: vel
a faciendis misericorditer ab-
strahim⁹. De hac misericordia
correctionis: dictum est illō in
psalmo: Corripiet me iust⁹ in ps. 140.
misericordia et increpauit me. ¶ Et
filio qz primo miserebimur: qn er-
ranti et sui prosus ignaro/ sa-
lubri cōfilio subuenim⁹. ¶ Auri-
lio etiā eidē primo miseremur:
qn ad faciendū v̄l obtinendū
bonū qd p se nō pōt/ auxiliū ei-
misericordis exhibem⁹. ¶ H̄ifi-
cio autē eidē miseremur: qn indi-
genti materiale stipendum: ve-
pote cibi vel potus/ aut vestis
vel pecunie affectu pietatis im-
pertimur. In cui⁹ beneficij ex-
hibitione ista cauenda sunt: ne
fiat de alieno: ne absq; modo:
ne def̄ indigno. Ne fiat de alic-
ho: qm qui facit elemosynā de Eccl. 34.

Liber undecimus

substantia pauperis/q̄ si q̄ vici-
mat filium in cōspectu patris:
Ne absq; modo: velut si vni/de-
deris/vnde pluribus poteras
subuenire. Ne dederis indigno:
si digno eque indigens valeat
rep̄iri: quēadmodū scriptū est:
Ecclesiasticus. 22. Sūdet elemosyna i mānū tua/
donec inuenias iustū cui des.
Lucas. 6. Et licet alibi sc̄ptum sit: Om̄ni
petenti te tribue: tamen hec
nostra beneficia ad domesticos
fidei/ et vicinos/ seu familiares
nōs copiosius atq; frequēti
debēt extendi.

Capitulū secundum:

Elemosinā faciēti ista cō-
ueniunt: mēt̄ puritas:
simplicitas: humilitas:
liberalitas: hilaritas. Hec au-
tē ei dicim⁹ quenire: nō sola q̄
dem/sz p̄cipua. Mentis puri-
tas ei valde necessaria est: sine
q̄ nec esset elemosyna q̄cqd fa-
cere posset: qz cū elemosyna nil
alio sit q̄z misericordia: nulli mi-
sericors esse pōt/ q̄ sibi ip̄i p̄ cor-
dis ipuritatē ip̄i⁹ et imisericors
esse couincit. Quo circa si ele-
mosynam facere meditaris: ne
cessē est eam a te ip̄o incipere/ et
transire in proximum. Qd em̄
Lucas. 11. ait saluator in euāgelio: Date
elemosynā et oīa munda sunt
vobis: non eo sensu dictum est
quasi hoc solo mūdarī valeas
a multis magnisq; flagitiis/ si
dederis esurienti victum/ nu-
do vestē; vel aliqd similiū. Si

Cap. ii.

enīm hoc solum ad emūdatio-
nem multorū magnorisq; crimi-
num sufficeret: opt̄ia esset pessi-
moꝝ hoīm p̄ditio/ si sua flagi-
tia sola rerū tēporaliū ipensa
possent redimere: q̄les sunt fu-
res/ raptōres/ q̄druplatores;
q̄ rebus etiam male partis ma-
lorū suoꝝ impunitatē sibi fa-
cile cōpararet. Quod quidē in
illis dñi verbis minime debet i-
telligi: Sed qm̄ q̄ talis ē vt ele-
mosynā vere ac digne dare pos-
sit: huic reuera om̄ia mūda es-
se cōfitemur. Tale ē illd qd di-
ci solet: Habe charitatē et fac
quicqd volueris: nō qd habē-
ti charitatē furta/ homicidia/
v̄l adulteria liceat ppetrare :sz
quia nihil facere potest haben-
do charitatē qd ad vitā obtinē-
dam impeditat. Lōpetit ei etiā
simplicitas: vt ex eo qd sola pie-
tatis causa fieri debet/ nō que-
rat fauorem hominum: veluti
pharisei/ qui cū facerēt elemo-
synam/ canebant tuba: de qua **Math. 6:**
libus dicit saluator: Amen di-
co vobis/receperūt mercedem
suā. Mercedē inquit suā rece-
perunt: laudē videlz ab hoīb⁹
quā q̄rebant sub obtētu false
religionis: penā vero q̄ simula-
tioni eorum debebatur adhuc
erant recepturi. Quapropter vel
occulte fieri debet elemosyna:
iuxta illd: Abscondite elemosy-
nam in sinu pauperis / et ipsa
orabit p̄ vobis: vel si occultari
non pōt/pura tamē intentione
Ecclesiasticus. 29.